

[Mølgaard]

22) Boligforeninger stilles lige med private ved lån til nybygning, ombygning og gårdsanering m. v.

Det er vort oplæg til forhandlinger, men lad mig understrege nok en gang, at det er ikke noget, vi er fastlåst på, og vi vil hilse det med overordentlig stor tilfredshed, om regeringen heller ikke føler sig fastlåst på sit oplæg. Så kan der være chance for at få forhandlinger i gang om at etablere noget, der er bedre end det hidtidigt bestående.

Wilhelm (VS):

Når man sætter 8 udførlige og meget detaljerede og tekstrige boliglovsforslag til fælles førstebehandling med 10 minutters taletid, er vilkårene simpelt hen så uanstændige, at der er lagt op til, at vi alle sammen skal falde i den grøft, at vi går i detaljer og ikke kan nå det alligevel, og at man kommer til fuldstændig at mangle overblikket.

Jeg vil derfor bruge denne førstebehandling til noget andet, nemlig til at forsøge at præcisere og give en vurdering af: hvad er hovedlinjerne i regeringens boligpolitik, som den her er fremlagt, og hvordan vil den virke på kort sigt og på lang sigt?

Det mest bemærkelsesværdige ved regeringsudspillet er det, der ikke er med. Der er ingen aftale om – for slet ikke at tale om sikring af – et nybyggeri af et vist omfang, og som vilkårene i øvrigt tegner sig, vil der formodentlig blive tale om en yderligere reduktion af nybyggeriet.

Der er intet, som bare kan bidrage til den nødvendige byforbedringsproces, som skulle omfatte 400.000 ældre boliger, og som er et af de største og mest fordelagtige beskæftigelsesområder, der kunne aktiveres.

Der er ingen plan om aftrapning af den dybt asociale ejerboligstøtte, som i dag koster 10-12 mia kr. årlig, og som allerede af den grund er krumtappen i enhver boligpolitisk reform.

Der er intet indgreb mod ejerlejlighedsspekulationen, og der er intet i retning af en billigørelse af nybyggeriet.

Man kan selvfølgelig også kalde det bemærkelsesværdigt, at boligministerens fantasifulde ønskedrøm om at kunne lade arbejdsgiverne tilbageholde en boykottet husleje af lønposerne ikke er med. Jeg vil nøjes med at konstatere, at ministerens drøm foreløbig har

været for fantasifuld både for skattemyndighederne, for LO-toppen i kontaktudvalget og formentlig også for arbejdsgiverne, men boligministeren nåede da at demonstrere sin tankegang, og det var ganske lærerigt.

Hele lovkomplekset er i virkeligheden nogle småjusteringer, specielt når det bedømmes i forhold til de midlertidige indrømmelser, som den aktive boligbevægelse tilkæmpede sig med tillægsforliget i foråret 1977, og som venstrefløjpartierne bistod den socialdemokratiske regering med at forlænge 1 år, efter at regeringen havde fremlagt sit bolig- og skatteoplæg i maj 1978.

Således fortsættes den lempede aftrapning af rentesikringsordningen efter lidt andre regler og ligeledes driftsstøtten til højrentebebyggelserne. Disse ordninger gentages for kollegieboligerne, og i det private udlejningsbyggeri fastholdes kapitalafkastet på 7 pct. af 15. vurdering, altså 1973-vurderingen. Det vil sige, at man her endnu en gang har måttet opgive den oprindelige hensigt med den omkostningsbestemte leje, som jo var, at den skulle stige automatisk i takt med vurderingerne.

Alt dette er naturligvis en sejr for boligbevægelsen, men den blev som nævnt indkasseret allerede for et par år siden. Alle er på det rene med, at det ville være umuligt selv for en SV-regering f. eks. at vende tilbage til den gamle aftrapningstakt for rentesikringen. Det ville simpelt hen have udløst et fuldstændigt kaos og en social katastrofe i ca. 100.000 almennyttige boliger, og det blev erkendt allerede sidste år, da man ved forlængelsen i maj på VS' krav afmonterede den bombe på ca. 60 kr. pr. m², som lå og tikkede og skulle have været udløst her 1. april i år.

Af nye småsejre kan man nævne afskaffelsen af særskatten på de 170.000 ældre almennyttige boliger, som dog helt urimeligt først skal ske gradvis over perioden 1980-82. Derudover kan man nævne en svagt forbedret boligsikringsordning, en forbedring, som måske ikke er helt entydig, og som i virkeligheden er meget lille. Resten er stort set teknik og smånusseri, men jeg skal nok komme nærmere ind på det ved anden behandling.

Boligministeren siger ved fremsættelsen ligeud, at hele komplekset er led i en indkomstpolitisk løsning. Det var et citat. Det gøres også meget iøjnefaldende ved den meget direkte kobling af huslejeudviklingen til